

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΠΑΤΡΙΚΙΑΣ

ΕΡΑΝΙΣΘΕΙΑ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Δημοδιδασκάλου

ΕΝ ΕΤΕΙ 1903

Ταύτην πρώτην τύπον ἐκδόθεΐσα

ΑΔΕΙΑ: ΜΕΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΙΛΟΤΙΜΩ: ΔΕ ΔΑΠΑΝΗ:

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Σ. ΚΑΨΑΝΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ

1905

+

« Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί, ἀθανασία
γάρ ἐστὶν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῶν γινώσκειται, καὶ
παρὰ ἀνθρώποις ».

Σοφ. Σολομώντος.

Π ρ ὶ ς

τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν τῇ ἀνατολικῇ παραλία τῆς περιφέρειας τοῦ χωρίου Καραβά
τῶν Κυθήρων κεῖται ἱερός τις ναὸς καθιερωμένος ἐπ' ὀνόματι τῆς
Μάρτυρος Μαρίας τῆς Πατρικίας, εἰς τὸν ὅποιον προσερχόμενοι κατ'
ἔτος οἱ εὐσεβεῖς κάτοικοι τῶν γειτνιαζόντων χωρίων πανηγυρίζουσι
τὴν μνήμην αὐτῆς μεγαλοπρεπῶς, φάλλοντες τὴν ἐν τῷ μηνίῳ τῆς
Θ'. Αὐγούστου τετυπωμένην ἑλλιπῆ ἀκολουθίαν.

Ἐπειδὴ δὲ οὔτε ἐν τοῖς μηναίοις οὔτε ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι ὑπάρ-
χει τετυπωμένη πλήρης ἁσματικὴ ἀκολουθία τῆς Ἁγίας, διὰ τοῦτο
ἐνόμισα λυσιτελές νὰ ἀναπληρώσω τὴν ἔλλειψιν ταύτην. Καὶ δὴ
σταχυολογήσας ἀπὸ διαφόρων Ἁγίων γυναικῶν Μαρτύρων μνήμας
τὰ ἀρμόζοντα τῇ παρουσίᾳ ἑορτῇ τροπάρια καὶ συναρμολογήσας καὶ
τακτοποιήσας ἐνὶ ἐκάστῳ εἰς τὴν οἰκίαν θέσιν ἀνεπλήρωσα καὶ τε-
λείαν ἀπειργασάμην τῇ Ἁγίᾳ ἁσματικὴν ἀκολουθίαν, ἣν προτίθεμαι
νὰ ἐκδώσω αὐτὴν διὰ τοῦ τύπου.

Πρὶν δὲ ἢ προβῶ εἰς τὴν τύπωσιν τῆς χειρογράφου ταύτης ἀκο-
λουθίας ἐνόμισα καθήκον μου νὰ υποβάλω αὐτὴν ὑπὸ τῆν ἔγχρισιν
τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Κυθήρων, τὴν ὁποίαν διεξεληθὼν
ἐπισταμένως ἐνέκρινε νὰ φάλληται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ

Εὐπειθέστατος

Δημήτριος Παν. ἱερέως Διακόπουλος.

Πρὸς τὸν ἐλλόγιμον κ. Δημήτριον Π. Ι. Διακόπουλον·

Ἐλλόγιμε Διδάσκαλε.

Διεξελθόντες ἐπισταμένως τὴν ἐκ διαφόρων ἀκολουθιῶν Ἀγίων Μαρτύρων γυναικῶν παρ' ὑμῶν ἐρανισθεῖσαν καὶ συναρμολογηθεῖσαν ἐορτάσιμον ἀκολουθίαν τῆς ἁγίας μάρτυρος Μαρίας τῆς Πατρικίας, καὶ μηδὲν εὐρόντες ἐν αὐτῇ τὸ ἀπάδον εἰς τὰ δόγματα τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἐγκρίνομεν αὐτὴν καὶ ἐπιτρέπομεν νὰ φάλληται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ἐν Ποταμῷ τῇ 25 Αὐγούστου 1903.

Ὁ Ἐπίσκοπος

(Τ. Σ.) † **Κυθῆρων Εὐθύμιος**

Τῆς Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ἁγίας Μαρτύρου

Μαρίας τῆς Πατρικίας

Εἰς τὸν ἑσπερινόν

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους Γ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ' Ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως, τὴν Ἐορτὴν ποιῶντες, τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν καὶ ὡς τὸ πρῖν, ἀφάρσισαν καταστράψαντα.

Ἐπὶ τὸ ἅγιον Ὄρος δεῦτε ἀνέλθωμεν, καὶ τὴν παμφαστάτην Μεταμόρφωσιν πίστει, ὀφώμεθα Κυρίου, τούτῳ πιστῶς, ἐκβρόντες καὶ λέγοντες· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος ὁ σαρκωθεὶς, καὶ θεώσας τὸ ἀθρώπινον.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ πανσεβάσμιος, καθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπρόντων, Μωσέως καὶ Ἡλίας καὶ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ· φωνὴ δὲ θεία προήλθεν· οὗτός ἐστιν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἱμάτιον, σεαυτῇ πανεύφημε ἐπιχρώσασα, καὶ λαμπρυνθεῖσα τῷ Πνεύματι, Κυρίῳ με-

μνήστευσαι, ἀθανάτω Βασιλεῖ, συντηροῦντί σε ἄμιμον, ἀδιάφθορον, εἰς αἰῶνας αἰῶνος ἐν θαλάμοις, οὐρανόις ὡς Παρθένον, περικαλῆ καὶ ἀκήρατον.

Αϊτισμοῖς ὀμιλήσασα, καὶ πυρὶ προσπελάσασα, καὶ σαρκὸς σπαράγματα καρτερήσασα, καὶ τῶν λεβήτων τὰ βράσματα, γενναίως ἐνέγκασα, οὐχ ἠττήθης λογισμοῖς, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας· ἀλλὰ κλίνας, τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα τῆ τοῦ ξίφους, τιμωρίᾳ στεφηφόρος, πρὸς οὐρανοὺς ἀνελήλυθας.

Παρθενίας λαμπρότησι, λαμπρυνθεῖσα πανεύφημη, μαρτυρίου ἡστραφας ἀγωνίσμασι· μὴ προσκυνῆσαι εἰδώλοις γάρ, πεισθεῖσα τὴν ἀδικον, καθυπέμεινας σφαγὴν, φοινηχθεῖσα τοῖς αἵμασι, καὶ παρέστηκας τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότηι στεφηφόρος, ταῖς ἐκείθεν πεμπομέναις, αὐγαζομένη φαιδρότησι.

Δόξα, Ἦχος β'.

Εν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὅρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν λαμπάδα ἁσθεστον τηρήσασα ἀκούσωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον· ὦ Παρθενία ναὸς Θεοῦ· ὦ Παρθενία μαρτύρων δόξα· ὦ Παρθενία Ἀγγέλων συμμετοχε.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς Ἦχος β'.

Ο φωτί σου ἅπασαν τὴν Οἰκουμένην ἁγιάσας, εἰς ὅρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγαθέ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοῶμέν σοι· Ἐὐσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐἶσοδος· τὸ Φῶς ἡλαρόν· τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξε-

λεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνήτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνεῖδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτροῦμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κἀκώσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀπ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ἐλοκάρπημα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμύονται. Καινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διατοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπειας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· δξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται

ται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν· καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλιαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλείσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιχμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων· ἔτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Υψίστου.

Εἰς τὴν Διτὴν, τῆς Ἀγίας. Ἦχος α΄.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων συνηριθμήθης, Πατρικίᾳ παχένδοξε, ἔλθον λιπούσα καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα· αἰτήσαι οὖν τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Σταυροῦ μὲν τὸ κράτος Πατρικίᾳ ἡ Μάρτυς κατέχουσα χερσί, τὴν πίστιν δὲ ὡς θώρακα, ἐλπίδα ἡμερόν, ἀγάπην τόξον, τῶν τυράννων τὰς τιμωρίας ἐνίκησεν ἀνδρείως, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς πανουργίας κατήγγησε τὴν κεφαλὴν ἐκτιμηθεῖσα, προσθεύει Χριστῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς γεηρᾶς τρυφῆς, τὴν ἀπόλαυσιν ὑπεριδοῦσα, καὶ τὴν κοσμητικὴν δόξαν μισήσασα, τὸν οὐράνιον Νυμφίον ἐπεπόθησας, Πατρικίᾳ παναοίδιμη· τῇ ξίφει γὰρ τὴν κάραν τμηθεῖσα, σὺν ταῖς φρονίμοις συνεισηλθες παρθένοις, τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ· ἔθεν καὶ τὴν λοιμικὴν νόσον ἐκδιώκουσα, τοὺς πιστοὺς θεραπεύεις, ἐνεργεῖα τοῦ Πνεύματος, καὶ προσθεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Κρουνοὺς ἰαμάτων ἄφθοτος, τὸ σὸν ἀνεδείχθη ἀνακτόριον, καὶ Σιλωὰμ δεύτερος, τοῖς πᾶσιν ὁ ναὸς σου γνωρίζεται, πλημμυρῶν ἀενάως τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα· τίς γὰρ προστρέχων τούτῳ ἐκ πίστεως, οὐ λαμβάνει ταχέως τὴν ἴασιν; ἢ τίς προσπίπτων

μετὰ δακρύων, τὴν λύσιν τῶν παθημάτων οὐ κομίζηται; διὰ τοῦτο ἰάτειρα καὶ σῴτειρα πάντων ἡμῶν, κατὰ χρέος ἐπιγραφόμενοι, συμφώνως βοήσωμεν Πατρικίᾳ μακαρία, ὡς τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι παρισταμένη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν γηθοσύνως ἐορταζόντων, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Νόμου καὶ Προφητῶν σὲ Χριστέ, ποιητὴν, καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὄραντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἄρματῆλάτης, καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν σιχ. Συχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πανθεῖσα σοῖς αἵμασιν, ἡ γῆ μάρτυς πανεύφημη, φυτὸν ἀνεβλάστησεν ἀμαράντινον, ὑπὲρ ποικίλα νοσήματα, καὶ πάθη ἀνίατα, ἰατροῦει θαυμαστῶς, τῶν πιστῶς προστρέχόντων σοι, ἀξιόγαστε, καὶ τὴν θεῖαν σου μνήμην καὶ φωσφόρον, ἐκτελούντων ἐτησίως, μετ' εὐλαβείας καὶ πίστεως.

Τῶν πιστῶν ἡ ὁμήγυρις, πανταχέθεν συνέδραμεν, ἐν τῇ θεῇ μνήμῃ σου, καλλιπάρθενε, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καθὼν ἀλλοτρίωσιν ἰκετεύουσα λαβεῖν, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων ἔθεν σήμερον, τῇ συνήθει σου χάριτι χρωμένη, ἀποδέχου τὰς αἰτήσεις, τῶν εὐσεβῶς προσιόντων σοι.

Τῶν μαρτύρων ἀγλαΐσμα, τῶν Παρθένων ἀπάνθισμα, τῶν δόσιων ἀγαλλίαμα, εὐσεβῶν χριστιανῶν, τῶν ἀγίων ἐκσφάγισμα τὸ ἀκράδαντον, εὐσεβείας κρηπίς τε, ἦν ἀθρώως, ἀνυμνοῦμέν σε προθύμως πνευματικοῖς μελωδήμασι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον ὑμῖν ἡ λαμπρὰ πανήγυρις ἐπεδήμησε τῆς ἀθληφόρου Πατρικίᾳ· εὐωχῆθῶμεν οὖν φιλέορτοι πνευματικῶς ἐν αὐτῇ,

ὡς ἐν θεοπρεπεί πανδαισίᾳ, κατατρυφῶντες τῶν ἀγῶνων αὐτῆς· ὑπὲρ ὧν ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων ἀγάλλεται, τῇ ἀπροσίτῳ δόξῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐλλαμπομένη· καὶ τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων δαψιλῶς ἀρῶμενοι, ἦν ἄνωθεν ἀντικαταπέμπει πλουσίαν, τοῖς ἐκ πόθου αὐτὴν γεραίρουσι· καὶ προσθεύει ἐκτενωδῶς, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαδῶρ, μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ δδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφε μου ποθῶ, καὶ Σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἀμωμον προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθείσάν σοι. Αὐτῆς προσβείαις, ὡς ἐλέημων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν Α' Συχολογ. Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ε ν τῇ ἀθλήσει σου, πάντας ἐξέπληξας, ὅτι ὑπέμεινας τὰς τῶν τυράννων πληγὰς, δεινά, βασάνους, φυλακὰς, Πατρικία παναοίδιμε. Ὅθεν καὶ τὸν στέφανον, ὁ Θεός σοι δεδώρηται ἕνπερ ἐπεπόθησας, ψυχικῶς καὶ προσέδραμες· αὐτὸς καὶ τὰς ἰάσεις παρέχει πᾶσι τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε πὶ τὸ ὄρος τὸ Θαδῶρ, μεταμορφώθης Ἰησοῦ, καὶ νεφέλῃ φωτεινῇ, ἐφηπλωμένη ὡς σικηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῇ δόξῃ σου κατεκάλυψεν· Ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, τῆς θεϊκῆς υπεράγαθε· ὁ τοῦτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχ. Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφεόν σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαίδρως εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας Πατρικία τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τ ἡ ἀπροσίτῳ σου Χριστέ, δόξῃ τοῦ Θεοῦ σου φωτός, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἔλαμψας θεῖοις Μαθηταῖς, τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ· ἐξέστησας αὐτοὺς, τῇ θεῖᾳ χάριτι, φωνῆς τε Πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Υἱόν, προσμαρτυρούσης ἤκουον, καὶ εἶδον τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν· Σωτήρ ὁ πάντας, θέλων σωθῆναι, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος α'.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἷμά σου σεμνή, ὡς ἀλάβαστρον μύρου ἐνίνογας Χριστῇ τῇ Νυμφίῳ σου πόθῳ, ἀντάμειψιν δὲ εἰληφας παρ' αὐτοῦ ἀξιά-

γαστε, στέφος ἀφθαρτον ὡς ἀδιάφθορος Μάρτυς, ἔθεν εἴληφας τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, δυνάμει τοῦ πνεύματος.

Δόξα. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σὲ Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανείσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ ἑθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Ν΄. Δόξα, Ταῖς τῆς ἀθληφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Ο΄βάσιμος κύβος τῆς πίστεως· ὁ πολυχωρότατος κύκλος τῶν χαρίτων, καὶ τῶν θαυμάτων, Πατρικία ἢ ἀήττητος· μεταβάσα σήμερον ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανόν, διὰ τοῦ μαρτυρίου, τῇ θρόνῳ τῆς Ἁγίας Τριάδος παρίσταται· καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν πανσέβαστον αὐτῆς ἀθλησιν.

Μετὰ τοῦτο λέγομεν τοὺς κανόνας τῆς Ἐορτῆς καὶ τῆς Ἁγίας. Ὁ κανὼν τῆς Ἁγίας.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ταῖς θείαις τῶν ἀσωμάτων τάξεσι, νῦν συγχορευούσα, περὶ τὸν πάντων αἴτιον Χριστόν, καὶ τρανῶς ἀπολαύουσα, θεαρχικῆς ἐλλάμψεως, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Τὸ θῆλυ ἀρρενωθὲν τῇ χάριτι, τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν, καὶ κωχόμενην ἄμετρα τὸ πρὶν, ἐξαλείφειν τὴν θάλασσαν, δι' ἀσθενείας σώματος, θεῖα δυνάμει καταβέβληκε.

Σταυρῷ σε ἀναρτηθέντα Δέσποτα κατανοήσασα, ἡ εὐκλεῆς σου Μάρτυς αἰκισμῶν, καρτερεῖ τὸ ἐπίπονον, δυναμιουμένη σθένει σου, τοῦ τὴν ἡμῶν φύσιν νεκρώσαντος.

Θεοτοκίον.

Α΄σπῶρος τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θεοῦ Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ανάσας σου τὴν ψυχὴν, ἔρωσ ὁ θεῖος τῆς σαρκὸς ἔρωτα, καὶ χαλεπὰ βράσματα, τὰ τῶν αἰκισμῶν ἐναπέσβασεν.

Ισχυρὴ παντοσχητὴ τὴν κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς ἔθλασας, τῆς κεφαλῆς φέρουσα Μάρτυς καρτερῶς τὴν ἀφαίρεισιν.

Αἱμάτων σου οἷ κρουνοί, τῆς Ἀθείας τὴν πυρὰν ἔσβασαν τοὺς δὲ πιστοὺς ἠδεύσαν, τῆς θεοσεβείας τοῖς νάμασι.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γεγονασ· Ὅθεν σοὶ τὸ χαῖρε προσάγομεν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὰς βασάνους γενναίως ἡ Ἀθληφόρος σου, ὑπομείναςα πάσας τὰς τῶν τυράννων Χριστέ, κατεπάτησεν ἐχθρὸν τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀνεδείχθη ἀληθῶς, τροπαιοφόρος καὶ αὐτοῦ, καὶ στέφος εἴληψε δόξης, ἐκ σοῦ τοῦ ἀγωνοθέτου, καὶ νῦν πρεσβεύει εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τὴν ταχειάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ τὰ κύματα Ἀγνὴ καταπράϊνον, τῶν

ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον, ἐλόκληρον, Θεῶ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγειον.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εὐαν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, Χριστῷ ἀναμέλπουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Η καρδία σου τῷ ἔρωτι τοῦ Νυμφίου, πυρπολουμένη ἀνθρακας, πλάνης γενναϊόφρων, λύθρῳ ἐναπέσκεσεν, αἱμάτων καὶ θάλασσαν, τῆς πολυθεΐας ἐξήρανε.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης, παρθενεύουσα πάλιν. Ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Κύριέ μου φῶς.

Μύρον ἐκκενωθέν, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασα, Νεᾶνις ἢ γενναϊόφρων, ἠκολούθησε τούτῳ, ἐν ἄσματι δοξάζουσα.

Τῷ κάλλει τὴν ψυχὴν, τετρωμένη παρέδραμε, ὦ Δέσποτα ἢ Παρθένος, τὰ ὀρώμενα κάλλη, ἀθλήσει υπερλάμπουσα.

Ολόκληρον αὐτήν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθυμα παρθενιας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, τὸ πρότερον τελέσασα.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ανδρεῖον, ἐν γυναικείῳ σώματι φρόνημα ἀναλαβοῦσα πρὸς πάλιν, ἐπεξήληθες Μάρτυς τῶν τυραννούντων, καὶ ῥομφαία, ὑπομονῆς αὐτοῦς ἐθανάτωσας.

Εἰσέτι, σταζομένη τῷ αἵματι πάνσεμνε, τῷ σῶ Νυμφίῳ παρέστης, καλλοναῖς παντοίαις ὠραϊσμένη, καὶ τῇ τούτου εἰς αἰὲν ἐντροφᾶς ὠραιότητι.

Ερωτι, τετρωμένη τῷ θεῷ ἐκραύγαζες· Χριστὸν ἐπείγομαι φθάσαι, τὸν ὠραῖον κάλλει· ὅθεν βασάνους ὑπομένω, ἀκλινεῖ γηθομένη φρονήματι.

Θεοτοκίον.

Ωθαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον ὅτι Παρθένος, ἐν μητρῷ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθήσασα σεμνῇ Ἀθλοφόρῳ, τὰ τῶν εἰδώλων ἔλιπες σεβάσματα· μέσον δὲ τοῦ σκάμματος ἐναθλήσασα Πατρικία, τυράννων οὐ κατέπτυσας, ἀπειλὰς ἀνδρείοφρον, μεγαλοφώνως μέλπουσα αἰεὶ· Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν νυμφευθεῖσαν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ μαρτυρίου Πατρικίαν συναβλήντες τιμήσωμεν ἀξίως, ὅπως αὐτῆς ταῖς προσευχαῖς λύμης ψυχαφθόρου λυτρωθέντες, καὶ λοιμοῦ, σεισμοῦ τε καὶ καταπτώσεως, τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ διέλθωμεν, καταξιωθέντες μετὰ πάντων τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων, διάγειν ἐν φωτὶ, καὶ μέλπειν ἀξίως· Ἐθαυμάστωσας Σῶτερ τὰ σὰ ἐλέη πᾶσι τοῖς πιστοῖς ὁμολογοῦσι· Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Συναξάριον.

Τῇ ἐνάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλησις τῆς ἁγίας Μάρτυρος Μαρίας τῆς Πατρικίας. Καὶ τῶν, διὰ τὴν ἁγίαν εἰκόνα τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐν τῇ χαλκῇ Πύλῃ, συναθλησάντων Αὐτῇ ἐννέα Μαρτύρων, Ἰουλιανοῦ, Μαρκιανοῦ, Ἰωάννου, Ἰακώβου, Ἀλεξίου, Δημητρίου, Φωτίου, Πέτρου, καὶ Λεοντίου.

Στίχοι εἰς τὴν Μαρίαν.

Ἐμοῦ τραχήλου Σῶτερ αἷμα προσδέχου, Μαρία φησίν, ὡς τὸ μύρον Μαρίας.

Εἰς τοὺς ἑννέα Μάρτυρας.

Ἐχθρὸν Θεοῦ κτείναντες ἄνδρες ἑννέα,
Φύλοι γίνονται τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.

Η Ἁγία αὕτη Μαρία ἡ Πατρικία ἦτο κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ θηριω-
νύμου Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου ἐν ἔτει 716, ὅστις ἐπειδὴ ἀπεστρέ-
φετο τὰς Ἁγίας Εἰκόνας, διὰ τοῦτο ἔθραυεν αὐτὰς καὶ παρέδιδεν εἰς
τὸ πῦρ. Ὅθεν καὶ ὁ τότε Πατριάρχης Ἅγιος Γερμανός, πολλὰς θλί-
ψεις καὶ ταλαιπωρίας ἔδοκίμασεν ἀπὸ τὸν ἀλιτήριον Λέοντα, διότι
ἤλεγχεν αὐτὸν ὡς ἀσεβῆ καὶ παράνομον. Τσαυτὴν δὲ πρὸς τὰς Ἁγί-
ας Εἰκόνας ἀποστροφὴν ἔδειξεν ὁ θηριώνυμος, ὥστε καὶ τὴν ἐπὶ τῆς
χαλκῆς Πύλης τῆς Κωνσταντινουπόλεως προσκυνουμένην σεβασμίαν
Εἰκόνα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
διέταξε τὸν Σπαθάριον νὰ κρημνίσῃ· καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον
σκάλαι ἤδη κατεσκευάζοντο, καὶ ξύλα μακρὰ ἐβάλλοντο, καὶ ἐκείναι
οἷτινες διετάχθησαν νὰ τὴν κρημνίσωσιν, ἀνέθησαν ἐπάνω καὶ ἤρχι-
σαν νὰ ἐνεργοῦν τὸν κρημνισμόν τῆς Ἁγίας Εἰκόνας. Τότε δὲ τότε
ἡ γενναία τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Πατρικία καὶ οἱ συναθλήσαντες αὐτῇ
ἑννέα γενναῖοι τοῦ Χριστοῦ ἀθλήται ἐπρόφθασαν, καὶ πιάσαντες τὴν
μίαν σκάλαν ἐτράβηξαν αὐτὴν πρὸς τὸν ἑαυτὸν τους, καὶ αὕτω κατε-
κρήμνισαν κάτω τὸν καθαιρέτην Σπαθάριον, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν,
τὸν δὲ ἀσεβῆ Βασιλέα κατηρῶντο καὶ ἀνεθεμάτιζον. Ταῦτα μαθὼν ὁ
Βασιλεὺς ἤναψεν ἀπὸ τὸν θυμὸν καὶ προσέταξε νὰ ἀποκεφαλίσουν
ὄλους τοὺς ἐκεῖσε παρευρεθέντας, τῶν ὁποίων τὸν ἀριθμὸν μόνως
ἠξέυρει ὁ Κύριος, ἐπειδὴ ἦτο πλῆθος πολὺ. Τὴν δὲ Ἁγίαν καὶ τοὺς
ἑννέα Μάρτυρας προσέταξε νὰ δεῖρουν μὲ ῥάβδους καὶ ἔπειτα νὰ τοὺς
ρίψουν εἰς τὴν φυλακίην. Προσέταξε προσέτι νὰ δίδωσιν εἰς αὐτοὺς
καθ' ἑκάστην ἡμέραν πεντακοσίους ῥαβδισμούς, καὶ οὕτως βασανιζέ-
μενοι, ὑπέμειναν ἀνδρείως οἱ μακάριοι δερνώμενοι εἰς ὀκτῶ μῆνας.
Ὅταν δὲ εἶδεν ὁ Τύραννος, πῶς ἀπέκαμαν, προσέταξε νὰ πυρώσουν
σούβλας, καὶ μὲ αὐτὰς νὰ κατακαύσουν τὰ τῶν Μαρτύρων πρόσωπα,
καὶ τελευταῖον νὰ ἀποκεφαλίσουν αὐτοὺς εἰς τόπον λεγόμενον Κυνη-
γέσιον. Μαζῇ δὲ μὲ αὐτοὺς προσέταξε καὶ ἀπεκεφάλισαν καὶ τὴν
Ἁγίαν Μαρίαν τὴν Πατρικίαν, καὶ τὰ λείψανα αὐτῶν διέταξεν ὁ Τύ-
ραννος νὰ ῥιφθῶσιν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ οὕτως ἔλαβον οἱ ἀσίδιμοι
τοὺς στεφάνους τῆς ἀθλήσεως.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μετὰ παρθένων, λαμπιπαδηφόρως εἰς οὐράνια, πέλεις τοῦ πυρός,
λαμπάδας καρτερικῶς, ἐν τῇ φάλλειν ὑπομείνασα. Εὐλογη-
μένος εἶ ἐν τῇ ναφ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σ ἐ τῇ Νυμφίῳ, καθάπερ πρόσκα προσήγαγες, δῆμιον καὶ λαὸν
πιστεύσαντα εἰς Χριστόν, τὴν τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς
φωτοβάλλαις σου θαυματουργαῖαις ἐναποκρούουσα.

Ο ὑ δειλιῶσα, ἀνδρειοφρόνως μᾶλλον δὲ πάνσεμινε, Μάρτυς τῇ
πυρᾷ προσέρχη ἀναφυχίην αἰσθημένη καὶ κράζουσα· Εὐλογη-
μένος εἶ ἐν τῇ ναφ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαίρει· διὰ σοῦ γὰρ
δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ
ἐν γυναίξιν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Χείρας ἐκπετάσας.

Ωραία ἐν κάλλεσι τῶν σῶν, στιγμάτων γέγονας· καὶ γὰρ
κατηγγύασαι, Παρθένος ἀφθορος μένουσα. τῷ Νυμφίῳ Λόγῳ
πάνσεμινε, τῷ ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, σεσαρκωμένῳ Θεῷ βοῶμεν.
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Λυθεῖσα δεσμῶν τὸν τῆς σαρκὸς Παρθενομάρτυς σεμνή, ἀνέπτῃς
χαίρουσα, πρὸς φωτεινόμορφον θάλαμον, νυμφικῶς περιχο-
ρεῖουσα, καὶ μαρτυρίου φοινικῆ, αἵματι στάζουσα, καὶ βοῶσα·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἰκεις μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτί, Παρθένων τάγμασι, δῆμοις
μαρτύρων τε, συνεορτάζουσα πρόσωπον, ἀτενίζουσα πρὸς
πρόσωπον, καὶ θεωροῦσα, καὶ λαμπρὰς, δόξης μετέχουσα, καὶ
βοῶσα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὸ μόνῃ ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε Μήτηρ ἐδείχθης
Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ
φλογισθεῖσα τῇ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός. Ὅθεν πάντες, σὲ
εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὡδὴ δ'. Λίθος ἀχειρότητος.

Ως περικαλλῆς καὶ ὠραία, καὶ περιδέξιος, παρθένος, ὡς ἀκατα-
γώνιστος Μάρτυς, καὶ τοῦ Δεσπότη, νύμφη πανάμωμος,
χρυσοειδέσι πτέρυξι, πρὸς τὰ οὐράνια κατέπτασας.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον τρυγόνα, καὶ περιστε-
ρὰν χρυσομένης, τῇ μαρτυρίῳ ἔχουσαν πτέρυγας, καὶ πρὸς
Θεὸν πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

Εἴδον τῆς ἀφθάρτου παστάδος, κατασκηνώσασα Θεόφρον, ταῖς
ἐκπεμπομέναις ἀστραπαῖς, τοῦ σοῦ Νυμφίου φαιδρνομένη
ἀεὶ, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκέτευς, τῶν εὐσεβῶς ἀνευφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ἰνα σε δοξάζω Παρθένε, τὴν ἀληθῶς δεδοξαμένην, πάσης ἀδο-
ξίας με βῦσαι καὶ ἀμαρτίας, καὶ δόξης μέτοχον, ἐπουρανίου
ποίησον, τὸν προσφυγόντα τῇ ἐλέει σου.

Ἐξαποστειλάριον. Τῆς Ἁγίας.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μαρία Μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε νύμφη, βῦσαι λαὸν
σου καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεόν, ὅπως βυσθῶμεν αἱ
πάντες, φθορᾶς ὀργῆς καὶ κινδύνων.

Τῆς Ἑορτῆς. Αὐτόμελον.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῇ φα-
νέντι φωτὶ σοῦ, σήμερον ἐν Θαυρίῳ φῶς εἶδομεν τὸν Πατέ-
ρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγῶν πᾶσαν Κτίσιν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰσιῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στι-
χηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αἴγλη παρθενίας λάμπουσα, ὦ Πατρικία σεμνή, καὶ πορφύρα
δι' αἵματος, μαρτυρίου πάνσοφε, βεβαμμένην λαμπρότητα,
περιθεμένη, καὶ υπερκόσμιον, Χριστοῦ νυμφῶνα κατασκηνώσασα,
Κόρη πανάμωμε, συγχορεύεις τάξεσιν, ἀγγελικαῖς, ὄντως ἀκα-
τάλυτον, χορεῖαν ἐνδοξε.

Μάρτυς Παρθένε πανεύφημη, ὦ Πατρικία Χριστόν, ὀλοκλήρως
ποθήσασα, τῶν βασάνων ἤνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώτατα,
αἰκίζομένη διὰ τὸν σὸν ἐραστήν, καὶ ἔσομένη πλευρὰς ταῖς μᾶστι-
ξιν· ὦ τῶν ἀγῶνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως, δι' ἧς πρὸς γῆν,
ὄντως καταβέβληκας, τὸν υπερήφανον.

Κάλει ψυχῆς τε καὶ σώματος, κεκοσμημένη φαιδρῶς, τῇ Χρι-
στῇ προσενήνεξαι, τὸν τῆς δόξης στέφανον, παρ' αὐτοῦ ἀνα-
δήσασθαι, ὦ Πατρικία Μάρτυς πανένδοξε, καὶ βασιλείας σαφῶς
διάδημα, ὄντως πολύτιμον, ἐπαξίως δέδεξαι, σῆ κορυφή, νύμφη
πανταμώμητος, φανείσα πάνσοφε.

Δόξα, Τῆς Ἁγίας. Ἦχος. πλ. β'.

Δεῦτε φιλομαρτύρων συστήματα, πανταχόθεν συνδραμόντα, τὴν
σεβάσιμον πανήγυριν τῆς Πατρικίας ἐορτάσωμεν· σήμερον
γὰρ Ἄγγελοι πανηγυρίζουσι τὴν σεπτὴν αὐτῆς ἀθλησιν, καὶ
ἡμᾶς συγκαλοῦσι πρὸς εὐωχίαν τῶν λαμπρῶν ἀγῶνων αὐτῆς.
Χαίροις Πατρικία πάνσοφε, τῆς εὐσεβείας λαμπροτάτη ὑπέρμαχε,
καὶ τῆς ἀσθεσίας καθαιρέτρια ἀκρωτάτη. Χαίροις ἡ δοξάσασα
Χριστόν τοῖς ἀθλητικοῖς σου καμάτοις, καὶ τὴν χάριν τῶν ἰάσεων
παρ' αὐτοῦ κημισαμένη. Χαίροις τῶν ἀσθενούντων ὁ ἰατρὸς, καὶ
τῶν ἐν ἀνάγκαις θερμοτάτη προστάτρια· πάρεσο μέσον ἡμῶν ἀσ-
ραπίως, καὶ πρέσβευε πρὸς Κύριον ἐλεηθῆναι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Παρέλαθεν ὁ Χριστὸς, τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην,
εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐ-
τῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ Ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια
αὐτοῦ, ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὠφθησαν Μωϋσῆς καὶ
Ἠλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκέασεν
αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ
Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ ὡς σὺνηθες.

Ἄποστολος. Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν. Νοεμ. 25.

Εὐαγγέλιον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔσται ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Μεγαλυνάριον

Λύτρωσαι σὺς δούλους ἐκ τῶν δεινῶν, Μάρτυς ἀθλοφόρε, τῶν
τοῦ σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ ῥύσαι κινδύνων ταῖς σαῖς πρε-
σβεύαις, τοὺς πόθη σε καὶ πίστει ἀεὶ γεραίροντας.

